

Мій темний Ромео

- **BookTok-хіт**

- **У ТОП-50 бестселерів в категоріях New Adult та сучасна романтична література на Amazon**

Моя казка обернулася повчальною історією.

Вона написана смолою і запечатана слізьми.

То мав бути невинний поцілунок на розкішному балу дебютанток. Таємниця, розділена з гарним незнайомцем.

Але цей Ромео, на відміну від його літературного тезка, керується не коханням. Він живе бажанням помсти.

Для нього я — фігура на шахівниці. Важіль впливу. Наречена його конкурента. Для мене він — чоловік, який заслуговує хіба що на отруту. Темний принц, за якого я не хочу виходити.

Він гадає, що я прийму свою долю. Та я планую її переписати. І в моїй історії Джульєтта не помирає.

Розділ I

Даллас

— О господи, то вони не блефували? Він справді в місті?

Емілі вчепилася мені в руку, увіп'ялася гострими, як гвіздки в труні, нігтями в засмаглу плоть.

— Олівер фон Бісмарк теж, — простягла руку Саванна. — Ущипніть мене.

Я радо виконала прохання.

— Ой, Дал! Досить уже все так буквально сприймати.

Я знизала плечима й зосередилася на столі з їжею поруч — реальній причині, чому прийшла сьогодні на бал дебютанток.

Узяла з кришталевої таці помело в шоколаді й вгризлася в нього, насолоджуючись кисло-солодким нектаром.

Бог — не чоловік.

Та й не жінка.

Найімовірніше, Бог — це часточка фрукта, вкрита шоколадом «Годіва»!

— Що вони тут забули? Вони ж не з Півдня навіть. — Емілі забрала програмку в Сав і заходилася обмахуватися нею. — І вочевидь не знайомитися прийшли. Два затяті холостяки. Хіба Коста не покинув минулого літа ту повну дупу — шведську принцесу?

— А бувають половинчасті шведські принцеси? — вголос замислилась я.

— Дал.

А де португальські заварні тарти? Мені обіцяли, що вони будуть.

— Ти казала, тут частуватимуть паштел-де-ната'. — Я взяла втішний приз — мелопіту? — і помахала нею перед Емі-лі. — Отак і вір тобі.

Вона помітила своїм соколиним оком, як я кидаю в сумочку два пончики.

— Дал, не можна таке класти в сумочку «Шанель». Шкіру зіпсуєш.

Сав знервовано полізла до себе в клатч і дістала помаду.

— Я чула, що фон Бісмарк приїхав купити «Ле Флер».

Власник «Ле Флер» — тато Дженни. Вони виробляли простирадла з перкалю для п'ятидіамантових готелів'.

У восьмому класі ми з Емілі втекли з дому й тиждень спали в них у шоурумі, перш ніж татусі нас знайшли.

— А навіщо йому «Ле Флер»? — Тепер я взяла кнафе* й досі стояла спиною до загадкових створінь, через яких у моїх найкращих подружок раптом поїхав дах.

І схоже, що не лише в них — шепотілися взагалі всі.

Емілі вихопила в Саванни з рук «Бонд N°9» і нафарбувала губи товстим шаром.

— У нього готельно-ресторанний бізнес. Маленька така мережа «Гранд регент». Чула про неї?

«Гранд регент» спершу був ексклюзивним готелем, куди потрапляли лише за запрошенням, але згодом розрісся так, що вже перегнав «Гілтон». Я так розумію, Бундяк фон Пафосний геть не животіє. З іншого боку, на цей захід так просто й не запрошують, хіба що твоя сім'я непристойно заможна.

Триста третій Королівський бал дебютанток у Чапел-Фоллзі був ще тим шоу, що радше скидалося на виставку собак. Сюди з'їхалися всі мільярдери й мультимільйонери штату. Батьки водили оперним театром «Астор» своїх доньок, яких виховували, наче принцес вісімнадцятого століття, і сподівалися, що зможуть передати їх у руки чоловіка з таким самим рівнем доходів, як у них.

Я сюди прийшла не чоловіка шукати. Татко пообіцяв мою руку декому ще до мого народження, про що нагадує діамантова обручка на

моєму підмізинному пальці. І це завжди була проблема з майбутнього — аж поки два дні тому я побачила в газетах оголошення.

— Я чула, що Ромео напевне буде гендиректором компанії свого батька. — Господи, Сав і досі про нього базикає. Вони що, його сторінку на вікіпедії написати зібралися? — І він уже мільярдер.

— Не просто мільярдер. Мультимільярдер. — Емілі торкнулася діаманта в грануванні «маркіз» на коштовному браслеті — певна ознака, що вона нервує. — І не з тих, хто всі гроші спускає на яхти, золоті унітази й дивні проекти.

Сав відчайдушно зиркнула на чоловіків через кишенькове дзеркальце.

— Може, нас хтось познайомить? Емілі насупилася.

— Тут ніхто їх не знає. Дал? Даллас? Ти нас узагалі слухаєш? Це важливо.

Мене наразі хвилювало лише, що тут немає ще й пісочного печива. Я неохоче глянула на двох чоловіків, перед якими розступалося море шовку, шифону й залитих лаком зачісок.

Обидва — щонайменше метр дев'яносто. Ніби велетні, які намагаються вміститися в ляльковий будиночок. Хоча загалом нічого звичного в їхній зовнішності не було. Схожі лише зростом. У всьому іншому — прями протилежності. Шовк і шкіра.

Я так зрозуміла, що жива лялька Кен — це фон Бісмарк. Русяве волосся, квадратна щелепа й недбало елегантна щетина — такого персонажа цілком міг би намалювати ілюстратор з «Волт Дісней».

Ідеальний європейський принц, аж до нестерпно гарних блакитних очей і фігури римської статуї.

Шовк.

Рекомендована література

Краще ніж у фільмах

Схованка. Книга 2

Смішно, що ти спитав

І зійде крига

Без Меріт

Кров і попіл:
Королівство плоти й
вогню

Перейти до категорії
Проза

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ